

чай теченіе-то ще изнесе отъ своя источникъ сичка-та вода и щѣше да остави подирѣ си сухо морско дѣно, и тогава ный нѣмаше да знаемъ море съ извѣстны граници, и морско равнище, като единица за сравненіе за наши-тѣ инженери.

§. 199. Прѣди да начиемъ изучваніе-то на морскы-тѣ теченія и обръщенія-та на морска-та вода, ный трѣба да си припомнимъ другъ физически законъ, кой-то ще ны улесни това изучваніе. Споредъ този законъ, кога-то въ нѣкое мѣсто морска-та вода ся отличава по относително-то си тѣгло отъ вода-та въ друга часть на океана, при това все едно ѣ, каква-то и да ѣ причина-та, коя-то ѣ произвела това различіе и колко голѣмо и да ѣ растояніе-то мѣжду двѣ таквизи массы вода, то тѣжка-та вода ще потече къмъ легка-та по-най-късъ и лесенъ пѣтъ, а легка-та отъ своя страна ще ся стрѣми къмъ мѣсто-то отъ дѣто ѣ притекла по-тѣжка-та вода. Това ѣ сжщо такъвъ общъ законъ както и този, че „вода-та ще потече на долу по стрѣмно-то,“ или „ще търси собствено-то си равнище.“ Съсласно съ този законъ, има постоянно теченіе изъ Балтійско-то море въ Сѣверно-то. Вода-та на Балтійско-то море не ѣ толкосъ солена, и слѣдов. не толкосъ тѣжка, както вода-та на Сѣверно-то море; естествено, че трѣба да има едно горньо теченіе отъ сладка и по-легка вода изъ Балтійско-то море и едно долно теченіе отъ по-солена и по-тѣжка вода въ Балтійско-то море.

§. 200. За да запечатате въ память-та си този законъ и да улесните приложеніе-то му, въобразете си, че Арктическия океанъ ся състои отъ тѣчно масло, а пакъ вода-та на Караибско-то море и на Мексиканския заливъ остава си както и по-напрѣдъ съвършенно солена. Всѣкой знае, че масло-то плава по повърхность-та на вода-та и, че то ѣ слѣдов. по-лего